

Løgið at fisk-bátur var so langt úr landi

— Vietnamesisku flóttafólkini vildu í fyrstani ikki trúgva, tey vóru bjargað.

Men tá Páll Jensen, skipari, hevði lyft tann fyrsta um borð á Alice Riis, vóru hini skjót aftaná.

Tað var um vaktarskiptið klokkan seks um kvøldið.

Stýrimaðurin, sum skiparin loysti av, segði, at tað einasta, sum var at siggja, var ein fiskibátur, 45 stig í bakborð, fyra fjórðingar frá skipinum.

Skipið er Alice Riis úr Svendborg og skiparin Páll Jensen úr Havn.

Páll Jensen varð loystur av í Singapore og kom heim friggjadagin. Vit hittu hann í gjár og bóðu hann greiða frá hendingini, tá hann og manning hansara bjargaðu 211 vietnamesiskum flóttafólkum 155 fjórðingar í ein landsynning úr Vietnam.

Alice Riis var á veg til Bangkok úr Borneo.

Ov langt úr landi

Páll sigur, at tað undraði seg, at ein fiskibátur skuldi vera so langt úr landi sum 155 fjórðingar. Hann kundi ikki hava olju til at fara so langt út.

— Vit sigldu so yvir móti bátinum og tá blussaðu teir. Tað var ongín ivi um, at har var okkurt áfætt hjá teimum.

Vit lögdu fyrst í le av teimum fyrri at vita, hvussu umstøðurnar vóru. Síðani fóru vit upp í luv og góvu teimum le av skipinum og róku so niður á tey.

Páll sigur, at tað var, sum trúðu tey nógvu fólkini á tí litla bátinum ikki, tey vóru um at verða bjargað. Tá teir skutu eina rakettlinu av Alice Riis yvir á bátin fyrri at fáa fatur í honum, hildu tey, skotið varð eftir teimum.

Syfti tann fyrsta umborð

Páll greiðir frá, at tey stóðu bara og gleddu, tá tey bóðu tey koma um borð á Alice Riis.

Men so fann Páll upp á ráð:

— Eg tók í hondina á einum og segði góðan dag og so syfti eg hann umborð.

Tá var tað, sum tey vaknaðu og tey næstan stormaðu skipið.

Men tað ringasta var, at ein genta datt niðurmíllum. Til alla lukku hevði

ein matrósar verið so framsiggin og lagt eitt bjargingarbelti klárt. Vit tveittu tað niður til hana og hon svam so til tað og vit fingi háláð hana umborð í øllum góðum.

Páll sigur um veðrið, at tað var vindmegi fyrimm og tilsvandi í sjónum. Men vindurin var vaksandi og um náttina sigldi Alice Riis ikki við fullari ferð, tí tað var so sjakut.

Báturin lak

Báturin var latin fara. Páll fór umborð, tá øll tey 211 flóttafólkini vóru bjargað, fyrri at vissa seg, um, ongín var eftir. Tá sá hann, at báturin lak. Ætlanin var annars at søkkja bátin, so hann ikki gjørdist ampi fyrri onnur før. Men hann er ivaleyst sokkin sjálvur.

Báturin var so rotin, at tá teir gjørdur fast í pullertin, skrádnáði hann úr.

Báturin var til stóddar sum ein seksæringur. Ongin av teimum 211

flóttafólkunum dugdi at lesa sjókort. Tey høvdu væntað at skula vera eina viku á sjónum og ætlaðu sær til Thailand.

Álopin

Ferðin hjá teimum byrjaði illa. Ein bátur við 10-20 sjórænarum kom til teirra úti fyrri vietnamesisku strondini. Fyrst vóru sjórænararnir vinarligir, so tey ikki fingi illgruna til teirra. Aðru ferð, teir komu, høvdu teir málað yvir navnið á bátinum. Og triðju ferð lupu teir á. Teir tóku alt frá flóttafólkunum uttan vatnið. Eisini neyðtøku teir eina gentu.

Eftir hesa óhugnaligu hending róku flóttafólkini so í 11 ella 12 samdøgur. Tey sóu 13 skip fara framvið. Bara eitt teirra, eitt japanskt, steðgaði. Haðani fingi tey »a handfull of rice«, sum tey søgdu, og vatn, tó ikki nóg mikið til øll.

hd

Alice Riis kom til Bangkok móti kvøldi og seint fyrrapartin dagin eftir sluppu tey 211 flóttafólkini í land.

Fýra bussar fluttu tey til eina legu 40 km. í ein landsynning úr Bangkok.

Hóast 20.000 fólk eru í hesi leguni, er hon rein og nosslig, hevur Páll Jensen frætt frá konu danska sendiharrans. Hon hevur vitjað leguna.

Í leguni undraðust tey á, at tey 211 fólkini veruliga vóru flóttafólk, tí tey vóru so glað og væl fyrri, tá tey komu.

Bíða nú í flóttalegu

Tey 211 flóttafólkini eru framvegis í einari legu í Thailandi.

Men Danmark hevur átakið sær at útvega teimum nýtt heim innan 40 dagar frá tí, tey komu í land.

Tey, sum hava familju í øðrum londum, fara til teirra. Annars verður roynt at lata fólkini bliva verandi í Asia, tí tað er umhvørvið, tey kenna best.

Væntandi verða tó tey foreldraleysu børnini send til Danmarkar. Páll Jensen sigur, at hann hevur biðið um at fáa at vita, hvat verður av teimum 211 fólkunum.

Skiparin á Alice Riis hevur annars alt gott at bera vietnamesarunum. Tey seks fólkini,

sum mannaðu skipið, fingi úr at gera við at gera mat til tey nógvu fólkini. Men so við og við fóru tey sjálvi at kokkast og hjálpa til.

Alice Riis hevði proviant til góðar tveir mánaðir, men tá skipið triggjar dagar seinni kom til Bangkok, var litið eftir.

Flóttafólkini vóru um borð náttina yvir, at skipið kom inn, men tá fingi tey mat og annað úr landi.

Páll Jensen sigur, at dansku sendiharrahjúnini, Kjær, í Bangkok gjørdur eitt einstandandi arbeiði fyrri flóttafólkini.

Millum annað sendi sendiharrin boð eftir sínum egna lækna at fara um borð til fólkini.

hd